

Serdecznemu przyjacielowi i koledze
STANISŁAWOWI NIEWIADOMSKIEMU.

W jesieni.

Trzy pieśni na jeden głos z tow. fortepianu

napisał

JAN GALL.

OP. 26.

Im Herbste.

Drei Lieder für eine Singstimme mit Clavierbegleitung.

Nº1. Verzogen – Verflögen.

Pr. Fl. — 60.
Mk. 1.

Nº2. Wenn Eines nur nicht so schwer.

Fl. — 60.
Mk. 1. —

Nº3. Es ist ein Schnitter, der heisst Tod.

Fl. — 60.
Mk. 1 —

Tous les arrangements réservés. Propriété des Éditeurs pour tous pays.

**LEMBERG,
Jakubowski & Zadurawicz.**

Editeurs de Musique.

VARSOVIE,
Gebethner & Wolff. „Echo” Magasin de Musique.

LEIPZIG,
Breitkopf & Härtel.

Verzogen, verflogen...

Pierzchnęły, zniknęły...

Paul Heyse.

Jan Gall, Op. 26. № 1.

Lento assai.

Śpiew.

Ver - zo - gen, ver -
Pierz - chnę - ły, zni -

Fortepian.

flo - gen, al - le Vö - gel aus dem Nest — nur die Mau - ern die
knę - ły gwarnych pta - ków ro - je z gniazd — mu - ry trwa - ją, cze -

dau - ern, ü - ber - dau - ern die Gäst, — nur die Mau - ern sie
ka - ją, go - ści prze - trwać chcą zjazd — mu - ry trwa - ją, cze -

dau - ern, ü - ber - dau - ern die Gäst'...
ka - ja, go - ści prze - trwać chcą zjazd...

Jun - ge Zei - ten sie schrei - ten wie Gei - ster vor -
Mło - de cza - sy w za - pa - sy z du - cha - mi już

bei... Wo ist... nun ge - blie - ben das La - chen, das
mkną, a gdzie... więc zo - sta - ły śmiech, mi - łość blask

Lie - ben, blieb kei - nes dir treu? Blieb
chwa - ły, nie - wier - neż ci są, nie -

kei - nes dir treu?
wier - neź ci są?

Von
Z u -

poco meno mosso

wei - - tem da läu - - ten die Glo - - cken wie
stro - - ni dzwon dzwo - - ni mło - do - - ści twej

poco meno mosso

einst al-ter Träu - mer ent - rin - ne, dass am Fenster die Spin-ne nicht
kres marzy - cie - lu skryj o - czy pa - jāk w o-knie cię zo - czy, że

sieht wie du weinst, _
masz peł - ne łez. _

hab mich ge - ris - sen vom Mut - ter - schoos, ich hab mich ge - run - gen von
dzi - nę na zaw - sze wy - dar - to mi, za - bra - no spo - ko - ju sło

Freun - den los, der Un - treu Teu - fel hab' ich ge - sehn und die
ne - czne dni, a w mo - jem ser - cu nie - wia - ry jad zniszczył

molto ritard.
Lie - be, sie muss - te zu Gra - be gehn.
da - wnej mi - ło - ści o - sta - tni ślad.
a tempo

accelerando *poco a poco rallent.*

Wenn Ei - nes doch nicht so
O gdy - bym w nie - do - li

a tempo

schwer, wenn Ei - nes doch nicht so schwer, wenn das Ver -
tej, o gdy - bym w nie - do - li tej, mógł choć za -

ges - sen so schwer nicht wär, so schwer, so schwer nicht
po - mniec o bo - lu mym, mógł choć za - po - - - mniec

wär, so schwer nicht wär.
lzej, za - po - - - mniec lzej.

pp

Es ist ein Schnitter, der heisst Tod. Jest sobie kosiarz....

Altes Volkslied.
Pieśń starodawna.

Jan Gall, Op. 26. № 3.

Moderato.

Śpiew.

Es ist — ein Schnit - ter, der heisst Tod, hat Ge -
Jest so - bie ko - siarz śmierć się zwie, moc dał

Fortepian.

walt vom höch-sten Gott. Heut wetzt er das Mes-ser es schneid't schon viel
Bóg więc o - stro tnie. Na - o - strzył już o - strze i cię - cie ma

pp

bes-ser, bald wird er drein schnei - den wir müs - sen nur lei - - den!
prostsze, wnet za - cznie ko - sze - nie na na - sze zni - szcze - nie! zni -

f

lei - - den! Hü - te dich, hü - te dich, schön's Blü - me - lein!
szcze - nie! Strzeż się więc, strzeż się więc! kwia - te - czku strzeż!

pp

Viel hun - dert - tau - send un - ge - zählt, das nur un - ter der Si - chel
 Jak la - zur nie - ba wio - sny kwiat tu - li - pa - ny bia - łych

fällt, ihr Ro - sen und Li - lien euch wird er aus - til - gen auch die Kai - ser -
 szat I sre - brne stor - czy - ki i cie - mne go - ździ - ki spa - da - ją ku

kro - nen wird er nicht ver - scho - nen, ver - scho - nen. Hü - te dich!
 zie - mi, co bę - dzie więc z nie - mi? co bę - dzie? Strzeż się więc!

Hü - te dich schöns Blü - me - lein. Trotz! Trotz! Tod — komm.
 Strzeż się więc kwia - te - czku strzeż... Nie! nie! Ko - sia - rzu

her ich fürcht' dich nicht, komm her mit eil'-gem Schritt — und bin ich ver-
 chodź! ja nie znam trwóg, spiesz tu, na - de mną Bog — i przy - łoż twą

pp

letzet so werd ich ver - se-tzet in den himm - li - schen Gar - ten den all' wir er -
 ko - sę a ja się prze - nio - sę aż tam w nie - bios o - gro - dy, gdzie spie - szym w za -

war - ten, er - war - ten. Freu - e dich, freu - e dich
 wo - dy w za - wo - dy. Ciesz się więc, ciesz się więc,

schöns Blü - me - lein! —
 kwia - te - czku ciesz! —

pp